

om man vil sige, at man efterhaanden kunde gaa over til en rimelig Beskatning af Ejendomme efter Værdi, har Landstingets Flertal intet af dette. Man vil saa sige, at andre ville blive lettede. Ja selvfølgelig, Meningen med den hele Reform er jo, at Stat og Kommune tilsammen ikke skal have en Øre mere end tidligere. Men hvilke andre Ejendomme er det da, der ville blive lettede. Man vil maaske særlig tro, at det er dem, der er beboet af mindre bemidlede. Ingenlunde! Det vil tværtimod blive de forholdsvis rige Beboelses-ejendomme i Stockholmsgade og ved Vestre Boulevard og lignende Steder. Der har Kommunen solgt Grundene til en Pris, der tillod Bebyggelse paa nogenlunde flotte Vilkaar. Der vil Bygningsafgiftens Ophævelse bevirke en Nedgang i den samlede Skatteafgift af Ejendommen, hvorimod den ikke i nogen særlig Grad vil komme Arbejderejendommene til gode, og under alle Omstændigheder vil den temmelig sikkert ikke komme Lejerne i disse Ejendomme til gode. Og er det det smukke ved det, som Landstingets Flertal har tiltænkt os, at det vil komme til at virke omtrønt paa den uheldigste Maade, som tænkes kan, just i nærværende Øjeblik. Der er nu et lovlig stærkt Udbud af Butikker og Forretningslokaler paa Strøget, og det vil som Følge deraf være umuligt for Ejeren at vælge Merpaalæget over paa Lejeren. Jeg er ganske sikker paa, at han i Tidens Løb vil gøre Forsøg paa det og rimeligvis heldige Forsøg, men i Øjeblikket er det umuligt; den ny Skat vil ganske ubetinget betyde en Plyndring, en Ekspropriation af en Del af Ejendommens Værdi. Derimod kan intet fornuftigt Menneske tro, at Lejen vil gaa ned i Arbejderlejlighederne, fordi der kommer en Smule Nedsættelse paa Bygningsafgiften. Dertil er Udbyttet af Arbejderlejligheder alt for ringe, og Efterspørgslen alt for stor. Der er dernæst en Ting, som de meget ærede Lovgivere vistnok ikke have været tilstrækkeligt opmærksomme paa. Ifølge den nu gældende Ret, ogsaa efter de sidste Bestemmelser af 1873, ere alle Lejligheder paa under 80 Kvadratalen fritagne for Bygningsafgift. Tænke vi os nu det mere eller mindre heldige Fænomen, at der er en Arbejderkaserne, der bestaar af lutter Lejligheder under 80 Kvadratalen, har en saadan Ejendom hidtil været fritagen for Bygningsafgift, medens den fra det Øjeblik af, da Loven træder i Kraft i 1902, bliver bebyrdet med en Ejendomsskyld; og har den en Værdi fra 2 til 300,000,

bliver det med en Ejendomsskyld af 2 pro mille 4—500 Kr. Hvorledes det vil virke vil jeg ganske overlade til de ærede Lovgivere; der have foreslaaet disse Bestemmelser, at tænke sig. Der er her et Forhold, der vil ramme Arbejderboligerne paa en ret intensiv Maade. Jeg skal endelig gøre opmærksom paa endnu et Punkt med Hensyn til Forholdet mellem den tidligere Bygningsafgift og den ny Ejendomsskyld, som man maaske heller ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa. Det hedder i William Scharlings og Falbe-Hansens Danmarks Statistik, at Bygningsafgiften efter dens Karakter som Skat paa den beboede Lejlighed, ikke svares, naar Lejligheden staar ledig. Derimod vil den ny Ejendomsskyld selvfølgelig blive opkrævet ogsaa af ledige Lejligheder, da den udelukkende retter sig efter Ejendommens Værdi. Her er et Forhold, som just for nærværende Tid vil komme til at tyngre ret stærkt paa Strøjejendommene her i Kjøbenhavn. Det er saa blevet sagt baade af den højtærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, at det hele her kun er en Overgang. Men selv om man nu bagefter vil komme og foreslaa en Bestemmelse om en Overgangsperiode paa 10, 15 og 20 Aar, hvad man nu vil, skal det dog slaas fast, at der er et Flertal i en dansk lovgivende Forsamling, der har sendt et saadant Forslag fra sig, der paa den Maade rykker om paa alle Værdier i Staden Kjøbenhavn. Det er ikke saa sjældent, at det bliver bebrejdet dette Ting af det Ting, som er over vore Hoveder, at vi lovgive letsindigt ved Benyttelsen af vort private Initiativ, at vi ere daarlige Lovskrivere; det er let nok at sætte sig ned og male en Lov op, det kommer an paa, at gaa grundig til Værks og i Overensstemmelse med den tidligere Lovgivning. Jeg tilstaar, at jeg har altid ydmygt højet mit Hoved under slige Bebrejdelser, jeg har altid haft en ret levende Forestilling om, hvor vanskelig egentlig den Kunst at skrive Love er. Men det forekommer mig, at man vist vil blive nødt til efter dette, som her er budt os fra det høje Landstings Side, at være lidt mere lavmælet paa dette Punkt i Fremtiden. Nu kunde man jo sige fra den anden Side: Naa, dette her kan jo ikke være saa slemt, for der er jo slet ikke rejst nogen Bevægelse herimod. Det er rigtigt; det er der ikke, men jeg har nu en Følelse af, at dette har en Aarsag, som er lidet smigrende for den høje Regering og det højtærede Lands-